

De BRL 4101-7 is weer in de lucht, KOMO kwaliteitscertificaten worden weer uitgegeven!

Was de problematiek rondom de BRL 4101-7, het verlijmen van gevelplaten, van een dusdanig gehalte dat er in 2007 terecht tot intrekking en uitsluiting is besloten? De gegevens waarover wij beschikken wijzen erop dat de gebezigde argumenten door de lagere overheden niet juist zijn gecommuniceerd. Er is nodeloos paniek gezaaid en daardoor toonde de overheid zich onbetrouwbaar.

“Beter op voorhand voorzichtig dan achteraf tekortgeschoten”. Wij kunnen er best begrip voor opbrengen dat in eerste aanleg op grond van onwetendheid kritieken en vragen zijn geuit. Maar dat begrip hebben wij niet voor de stappen die erna volgden. De grootschalige heksenjacht die daarop volgde leek eerder gebaseerd op de dynamiek van het opschalen aan de problematiek, dan dat er nieuwe, de samenleving bedreigende, feiten aan het licht waren gekomen. De formele onderzoeken door deskundigen bevestigde de lezing van de lijmproducenten dat de argumenten die de lagere overheden bezigden geen hout sneden.

En dan krijg je te maken met ambtenaren die ervaring en competentie missen om dergelijke problematiek tot een goed einde te brengen. Het werd namelijk al snel duidelijk hoezeer bij de lagere overheden en overige autoriteiten een combinatie van tunnelvisie en arrogantie postvatte. Tunnelvisie omdat men in de voor zichzelf gecreëerde werkelijkheid bleef geloven dat er iets heel ergs aan de hand was, terwijl men uit de reactie van deskundigen al snel kon afleiden dat daar geen sprake van was. En arrogantie omdat men voor de samenleving wel even wenste te beslissen wat die wel of niet konden begrijpen en daarbij achteloos de wetgeving zoals genoemd in de NEN 6700 en later de EN 1990 terzijde te schuiven.

De betrokken ambtenaren hadden ook best duidelijk kunnen maken dat de eerste kritieken en vragen waren gedaan uit voorzorg, maar dat het achteraf wel meeviel. De hele heksenketel die vanaf 2005 tot 2012 duurde was dan uitgebleven.

Het onvermogen van de autoriteiten om te erkennen dat er foute beslissingen waren genomen, leidde ertoe dat de problematiek rondom het verlijmen van gevelplaten een buiten proporties opgeblazen affaire werd.